

עין חרות

17.12.2010

י' טבת תשע"א

יום שישי

יומן פנימי 8

(1877)

בתקווה שיחזרו

ויהיה ירוק מאיז

הלכנו לצבא גדולים ונבוכים,
מתוך המלחמות חזרנו כאחים
הבאנו על כפיים רע וידיד
ונפרדנו –
מול ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה ...

וילדינו כבר היום הם עלמים
הורינו – שערם הלבין מרוב ימים
אך צעירים נהיה כל בוקר, עת נביט
אל אחינו –
אל ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה ...

ההר הירוק תמיד

יורם טהרלב

פקחתי את עיני, היה אז חודש שבט,
ראיתי מעלי ציפור קטנה אחת
ותכלת השמים וענן יחיד
וראיתי
את ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה
אני עוד חולם ושואל
לנשום רוחותיך כבראשונה
לשכב בצילך כרמל.

במשחקי ילדות קלי השיכרון
רדפתי פרפרים, החלקתי במדרון,
ועת חיפשתי לי מסתור ללב תמים
אז ברחתי
אל ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה ...

בשנות הנעורים, בשנות האהבה,
טיפסנו בשביליו, ידי בתוך ידה,
השקפנו למרחק, לעבר העתיד
וחלמנו –
על ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה ...

תשע"א – שנת התשעים

בית הספר הראשון

בית הספר הראשון במעיין קשור בשמה של שושנה המורה.

וכך כותבת שושנה על עלייתה ארצה:

אני הגעתי ארצה ולעין חרוד ערב שמחת תורה ב-1924, מיד לאחר שקיבלתי מכתב מנטלקה ופרומקה [חברותיה, הגננות הראשונות], "בואי, כי כבר יבשו את הביצות", כתבה נטלקה, ופרומקה הוסיפה: "אספי את מטלטליך ובואי". וכך עשיתי. ימים אחדים לאחר בואי הכניסה אותי נטלקה להיות המורה של "הקטנים" בבית הילדים, עמנואל וחנה'ליה ליפשיץ, רינה יצקר.

שושנה המורה זה היה שמה בפי ילדי עין חרוד והחברים. המורה הראשונה לילדי עין חרוד במעיין. יחד עם משה כרמי, ויעקב סלנט יצרו את הדפוסים והנחילו את הערכים לבית הספר ולחברת הילדים של הימים ההם.

שושנה עשתה רבות להעשרת המסיבות והחגים בשלבה את הילדים בהופעות ובהתעוררות הכללית של החג במשק. הספר שכתבה היה כעין מורה הוראה לבתי ספר וחוגים בקיבוצים.

וכך כתבה בהקדמה ל"ספר המסיבות":

המסיבות שתכניתיהן מכונסות בספר זה, מסיבות שבת וחג, טבע ועבודה ומסיבות זיכרון לאישי האומה והמעמד, נערכות זה כמה שנים בחברת הילדים בעין חרוד, בכותלי בית הספר.

לא בנקל עלה בידינו, בידי המורים והמחנכים הראשונים, לשלב את המסיבות הללו שילוב של קבע בחיינו. חיים ללא מסורת מקודשת, ללא הידור חג והרגשת חג. החיים החדשים במולדת, חיי עובדי אדמה ובוני משק קיבוצי, העניקו לנו חוויות עמוקות, חדשות, אבל לא ידענו לתת להן ניב ולמצוא להן הד בשבתותינו ובחגיגנו. ברגעי ההתעלות וההתלהבות, ברגעים שתקפו עלינו הגעגועים והכיסופים להשראה של חג, היינו מוצאים פורקן לרגשותינו בזיכרונות היקרים מן העבר הקרוב, מן הבית בגולה על ארון ספריו, מנהגיו וחגיו. ויש שנשמעו מבין סדקי אחד הצריפים "הניגונים" הידועים "משם" -

מזמור של שבת וקטעי תפילה ופיוט, אלא שכל אחד היה פוזם לו את פזמונו
בסתר חדרו ולביטוי משותף לא הגיעו הדברים, והילדים שלנו לא היה להם ממי
ללמוד להבדיל בין קודש לחול, בין יום המנוחה לששת ימי המעשה.
הילדים שלנו שלימדו את המורה שבא מן הגולה מה שם לציפור ומה שם לפרח
והראו לו את השביל לפסגת ההר, היו מעורים מקטנותם בטבע. התרשמותם
מתופעות הטבע הייתה עמוקה מאד. בעלי רגש היו, אלא שלא ידעו לבטא את
רגשותיהם ביטוי חברתי, ועלינו המורים היה ליצור דפוסי קבע לביטוי זה. עלינו
היה למצוא את הצורה המתאימה לציפון היורה, המסייע לנו להפריח את השממה,
לשוות צורת חג לשמחת הקציר והאסיף, או לתאר לפנייהם את דמותם של גיבורי
חנוכה שכאן בארץ נעשו לנו סמל ממשי יותר ומקור תקווה לעתיד. שאפנו לחנך
את הילד לראות בשבת לא בלבד יום של בטלה מלימודים, של פריקת עול, אלא
להטעימו טעם של שבתון, של "שבת אחים גם יחד". היינו נשארים עם ילדינו
לאחר הסעודה, שרים ורוקדים איתם, מספרים להם סיפור ואגדה, ופעמים ערכנו
גם הצגה קטנה, אולם למסיבות הללו היה בעיקר אופי של בילוי זמן, של
שעשועים ולא של טקס שרוח חג נסוכה עליו.
התחלנו לערוך את מסיבותינו לפני הסעודה, ליד שולחנות ערוכים, ולובן המפות,
הניקיון, הפרחים הנרות הדולקים, הלבוש הנאה של עשרות הילדים, התכנית
הספרותית-המוסיקלית - כל אלה נשתלבו למחזה המשרה השראה חגיגית.
לא בבת אחת התרגלו הילדים למסיבות הללו, אולם המחנכים הכירו בערכן
החינוכי הרב ולא חסו על עמלם לשכללן ולשפרן, עד שנהפכו למנהג של קבע.
קבענו תוכן למסיבות השבת והחגים ולמסיבות הזיכרון. מסיבה מסיבה ותכנה,
קישוטה וביטוייה הספרותי. לחגים המסורתיים הוספנו משמעות חדשה, משמעות
של דור כובשי שממה ומעפילי עלות, ועל ידי כך קשרנו חוטים עם העבר של עמנו.
יש סבורים כי התכנית המשתנית בכל שבת עלולה לחנך את ילדינו לשטחיות, אך
אין הדבר כן. במחזור השנתי של מסיבותינו יש הרבה מן הקבוע. מסיבת ליל שבת
נפתחת תמיד ב"קבלת שבת", ולכל חג וחג פרקי קריאה ושירה מיוחדים לו,
בהתאם לתכנון ולמהותו.

מתוך החוברת לזכרה של שושנה צ'נסטוחובסקה. הביאה: זיוה אופנהיימר

משולחן האלזכיר

לחברים שלום

זה נמשך ונמשך עוד ועוד אבל כאשר כבר כמעט התייאשנו הוא בא, והפעם בא בגדול, גשמי שיחין בורות ומערות. בא ושטף את הכול ונטע תקווה חדשה בלבבות.

חג החנוכה בא והלך. היו הדלקת חנוכיות, ערב לביבות, חנה זלדה, תחרות חנוכיות, קוסם, ומה לא. הכל בניצוחו של צוות התרבות שראוי לברכות. ובהמשך נתכנס כולנו בשבת הקרובה לאירוע פתיחה של שנת התשעים לעין חרוד. מזה זמן רב שלא התכנסנו בשבת וזו אולי הזדמנות ל"החזיר עטרה ליושנה". צוות התרבות מכין לנו אירוע ראשון בשרשרת אירועים שיבואו לציין את שנת התשעים לעין חרוד. מלבד האירוע עצמו מובטחת ארוחת חמין דשנה. כולם מוזמנים.

אנו נערכים לקראת הצגת תוכניות עבודה והשקעות לשנה הבאה. נושאים אלה יוצגו בשבועות הקרובים במזכירות ואחר כך באסיפה.

בנאמנות אנו נערכים להפקדות של סוף השנה. נפקיד כ 2 מיליון שקל לפנסיה ועוד סכום דומה לקופות החיסכון לחברים. אני רוצה להזכיר כי חברים הנמצאים בחוב גבוה הסכום מופקד להם לתקציב להקטנת החוב ולא לתוכנית החיסכון. אנא זכרו זאת בזמן קבלת הדוחות.

התקנת מוני החשמל תופסת תאוצה וייתכן אפילו שתסתיים עד סוף חודש זה. עם סיומה נתחיל לאסוף נתונים במשך מספר חודשים כדי לקבל תמונה על צריכת החשמל שלנו. על בסיס נתונים אלה נוכל לבנות הצעה להפרטת החשמל. שיפוץ בתי שיכון ג' צפון החל בקול ענות גבורה ואני מקווה כי יימשך כך. האיזור נראה כמו אתר בנייה גדול עם גדרות ודרכים זמניות. אנא הימנעו מלהסתובב באזור. זה פשוט מסוכן.

בת שלום

צ'אי

2.12.10 החלטת מזכירות מתאריך

הרחבת תל יוסף

להלן תשובת עין-חרוד איחוד לאדריכלית המחוז:

1. עין חרוד איחוד רואה בחיוב הרחבת תל יוסף.
2. אנו רואים בחיוב את כוונת המתכננים לחסוך הקצאת שטחים ועלויות בהקמת מבני חינוך.
3. אנו מעריכים שהפתרון הטוב ביותר למבני החינוך הינו בשטחי תל יוסף.
4. בכפוף לצרכי קיבוץ עין חרוד איחוד ובהתאם לשיקול דעת הקיבוץ ובכפוף להסכמה בקשר לתנאים לכך, נבחן בעתיד הקצאת מקום במוסדות חינוך של עין חרוד איחוד לאוכלוסיית השכונה המתוכננת.

הפרטת המים

1. התקציב לנפש בדירה שבה מתגוררים שניים לפחות, יהיה לפי 6 קוב לחודש במחיר הגבוה שהמשק משלם לאגודת המים.
2. יחיד בדירה יקבל תוספת של 20% על התקציב הנ"ל.
3. החיוב יהיה מחיר אחיד לכל קוב נצרך. המחיר לקוב יהיה זהה לתקציב. (במחיר הגבוה שהמשק משלם לאגודת המים).
4. על בסיס החלטות אלה תוכן הצעה מפורטת לאישור האסיפה.

עדכונים מספת הקוסמטיקה

חשיבות הטיפול על ידי קוסמטיקאית מקצועית:

נכון, ישנם דברים רבים שניתן לעשות באופן עצמאי בבית כמו פילינג ומריחת קרמים. פעילות זו נכונה וחשובה ברמה היום-יומית אבל עם זאת אחת לכמה זמן רצוי להיפגש עם קוסמטיקאית לצורך טיפול יסודי הכולל פילינג עמוק יותר, ניקוי פנים יסודי ועיסוי, שמעבר להנאה ממנו, מעודד הזרמת דם לראש, לפנים ולאזורים הפחות פעילים פיזית. פעולה זו מסייעת לשמור על בריאותו של העור. כמו כן ניתנים טיפולים לנערים ונערות הסובלים מאקנה, הסרת שיער עודף מן הפנים, ייעוץ לאיפור וייעוץ לטיפולים עצמיים בבית.

מה חדש בסל הקרמים והפילינגים

פילינג פירושו המסת התאים המתים והסרתם מן העור, כדי ליצור התחדשות תאי העור.

יש סוגים שונים של פילינגים: כאלה שעובדים על ידי עיסויים בעור. פילינגים חומציים שפעילותם נעשית על ידי הנחתם על העור וישנם סוגים המשלבים את שניהם. ההמלצה שלנו היא לנקות היטב את הפנים עם חומר הניקוי האישי ואחר כך לשים את הפילינג על פי הוראות השימוש. קיים סבון המכיל פילינג אך אנו לא ממליצים להשתמש בו: הפילינג מקלף את העור וחודר לעומק. כשהוא משולב עם סבון - גם הסבון וגם הלכלוך חודרים לשכבות היותר עמוקות. במכון שלנו מצוי מבחר של פילינגים כך שכל אחת ואחד יכולים לקבל את המתאים להם.

קרמים

רמת הקרמים שלנו גבוהה מאוד והמבחר גדול. המחירים נעים בין 19 ₪ ל-55 ₪ לקופסה בעלת נפח של 50 מ"ל. המחיר הנמוך לא מעיד על איכות הקרם אלא על כך שרכשנו כמות גדולה ממנו.

כיום מצויים בשוק קרמים חדשים המכילים חומרים יותר פעילים ואחוז החומרים הטבעיים בהם מגיע עד 95%. קרמים אלו מיוצרים ברמה בינלאומית ומיועדים ליצוא. מחירים גבוהים גם בגלל שלא השגנו אותם באריזה גדולה. כנ"ל לגבי הקרמים להגנה מן השמש.

ישנן חברות המשתמשות בחומרים אלו או באיפורים יקרים ואין באפשרותנו להחזיקם במלאי ולכן אנו מבקשות: אל תחכו לרגע האחרון אלא הזמינו בעוד מועד לקראת סוף החודש, כדי שבתחילת החודש נוכל לערוך הזמנה גדולה ומרוכזת ועל ידי כך נחסוך בדמי המשלוח.

צוות המכון

בשעה טובה חזרו יהודית ואורית לעבודה מלאה והמכון מחדש עבודתו במלוא המרץ והיכולות המקצועיות.

הטיפול הניתן על ידי שתיהן הוא ברמה גבוהה. לטיפול הפנים נוספים עיסויי גב, ידיים וגוף, דבר שאינו נכלל בסטנדרט של רוב הקוסמטיקאיות. ברוב המקומות הטיפול אורך שעה ואם מוסיפים "פינוק" מסוים - עולה גם המחיר. בזכות הימצאותן של שתי קוסמטיקאיות במכון ניתן ליהנות משירות נגיש וזמין. ניתן לקבוע תור (הכתיבה בלשון נקבה אך מיועדת לכולם) על פי היום והשעה הנוחה לכן. הקוסמטיקאיות שלנו לא ידרשו מכן "שבועת אמונים" ואתן מוזמנות לפנות לכל אחת מהן בהתאם לנוחיות שלכן. אפשר להשאיר הודעה במכון או בניידים של יהודית ואורית.

את העדכונים משלימה נעמי מהנעשה ברפואה המשלימה: נעמי ממשיכה בטיפולים מגוונים כמו ריפוי בעזרת "הנשימה החדשה", רפלקסולוגיה, הילינג ועוד.

נעמי עוזרת גם בניהול הכספי של המכון ונוסף לכך ניתן להתייעץ איתה בנושא הקרמים.

בשם צוות הקוסמטיקה,
נעמי הולצמן

בקשה ממחסן תאים - "תא מלא"

חברים שמוסרים בגדים ליד-שנייה, מתבקשים למחוק את המספר שלהם.

ובעניין מדבקות הנייר שיצאו משימוש ב"תא מלא":

חברים מתבקשים לסמן את הבגד בטוש סימון או על שקית הניילון

בטוש רגיל, והבגד יסומן על-ידנו בטרמופצ'.

תודה רבה

בשם כל הצוות

ומקווים שהבהרנו את עצמנו הפעם !

הרחק אי שם

בעמק קטן בין פרדסים ושדות,
נח לו כפר נחמד, לא ממש על מי מנוחות.
למרות מצבו הכלכלי האיתן, האוויר הנקי
והנוף הנשקף מחלונות הבתים (הגדולים והמשופצים)
עדיין ברחובות מסתובבים חברים לא מרוצים.
ויכוחים ניטשים בעקבות מהלך שלא הלך,
(המחמירים יקראו לכך מלחמת אחים)
אבטלה לא ממש סמויה שנמשכת כבר כמעט מאה,
צרות עין וגם סתם קנאה.
במהלך דמוקרטי ועל פי כל כללי הטקס נבחרה הנהגה חדשה. וכמו כל הנהגה
נבחרת, מנהיגנו הפשילו את שרווליהם והחלו במלאכה לפתרון הבעיות. האם כך
הוא הדבר?

האם בהבראת המשק עוסקת ההנהגה?
האם בהובלת העם לאחווה וחברות,
בשיקום הנזקים שנגרמו ללא תכלית?

הנהגתנו הנבחרת לקחה על עצמה לפתור את מצוקת הדיור בכפר, כי הרי זו
הבעיה הבוערת.

כיצד נפתור את הבעיה?
בנינו וילות לרוב חברי הקיבוץ, ועוד ידנו נטויה,
אך ישנה קבוצה קטנה שמפריעה להפרכת השממה.
נתנו לקבוצה שם כדי שיוכלו לדבר עליהם באותה נשימה:
”חברים צעירים ומשפחות צעירות”,
ולמי אכפת אם התואר לא ממש מתאים,
ואם נוצרה אפליה בינם לבין חברים אחרים (צעירים ומבוגרים).
ומי ירצה להקשיב ולשמוע,
כאשר אפשר לדבר מאחורי הגב בלי לטרוח.

האם ביקשו וילת חלומות או דופלקס מפואר,
או אולי רק דירה קצת יותר גדולה, בעדיפות ללא קומה שנייה?
האם ניסו לדחוק את רגלי הוותיקים,
או פשוט ביקשו לצאת מדירת שני חדרים?
טוב שהנהגתנו בחרה לצאת במאבק בחצופים!
האם הם לא יודעים שאנחנו גדלנו בצריפים?
ושילדיהם ישנו בסלון עד גיל השכונה.
זוהי ללא ספק המלחמה הנכונה,
ושאר צרות הכפר מתגמדות לעומתה.

ובינתיים לאלה שעוד חושבים רחוק,
מתבהרת תמונה של העתיד המתוק.
הגיל הממוצע מתקרב למאה,
קלנועיות רוחשות בכל פינה,
עולה על גדותיו בית הדר,
ותאילנדים מנהלים את אסיפת הכפר.
בעמק קטן בין פרדסים ושדות
נח לו כפר שקט ללא בכי של תינוקות...

חברים צעירים ומשפחות צעירות

אנשים טובים בעמדת האמת הזרק ...

ביום אי' בבוקר 5/12 הגיעה אליי (ולרבים אחרים בארץ) דרך המייל הפנייה המצמררת הבאה:

"אני פונה אליכם בצורה אישית מתוך היכרותי האישית עם ה'אסון בכרמל' אימא שלי אחראית על בית היתומים בכפר הנוער 'ימין אורד'.

אמנם בכלי התקשורת ממעטים לדבר על ימין אורד, אך רובו המכריע של הכפר - בתים ופנימיות של כ-500 התלמידים, בתי אנשי הצוות ומחסני התחזוקה נשרפו. בחלק מהבתים שנשרפו מתגוררים החניכים של אימא שלי - יתומים ויתומות בגילאי 9-19 שהגיעו מברית המועצות לארץ במסגרת 'פרויקט המאה'. ילדים יתומים אלו, שזהו ביתם היחיד בארץ, ולמעשה ביתם היחיד בעולם כולו, איבדו את הבסיס היציב שלהם.

אנו מארגנים איסוף של כל מה שאפשר:

- בגדים, ריהוט - מיטות, ארונות, ספות, שולחנות, כיסאות...

- מכשירי חשמל - מחשבים, תנורים, מקרר, מיקרוגל, קומקום...

- ציוד לימודי - ילקוטים, ספרים, מחברות, כלי כתיבה...

- תרומות כספיות, תלושי קנייה

כבר עכשיו הילדים היתומים והיתומות חסרים בגדים וציוד בסיסי - כשהם שוהים בפנימייה חלופית."

דקות בודדות לאחר הפצת הפנייה במייל ועל לוחות המודעות כבר הוצפתי בפניות של עובדים וחברים אשר ברשותם ציוד שהם מעוניינים לתרום.

במהלך שבוע בלבד נאספו מקררים, מזגנים, תנורים, טלביזיות, מכשירי DVD, מיקרוגלים, כלים, רהיטים, ציוד לבית הספר, אופניים, בגדים, שמיכות ועוד.

ביום ד' 15/12 בבוקר הועמס כל הציוד בעזרת גברברי ריקור החסונים ויצא ליעדו שם התקבל בהתרגשות רבה.

אנחנו בריקור נמשיך לשמור על קשר עם אנשי הפנימייה במטרה לנסות ולגייס תרומות נוספות בהתאם לצורך. לכן עדיין לא מאוחר לפנות אלינו בכל הצעה לתרומה.

ברצוני לשוב ולהודות לכל מי שתרום, שסחב ושהוביל על ההיענות המהירה והנכונות לתת מכל הלב.

שבת שלום ורק בשורות טובות,
דלית דרום-נור

היה היה - סיפורים אפס

הפנדה "מציאה" שהייתה למציאה

לאורך שנים היו בהמות העבודה שותפות נאמנות ומסורות למעשה החלוצי. בענפי החקלאות, בהובלה, בשמירה - בלעדיהן לא ניתן היה לעשות דבר. הן זכו לשמות פרטיים ועלילותיהן סופרו הן בימים ההם והן בזיכרונות הראשונים. על אחת מהן מספר לנו מנחם אריאב.

לפני עידן הטרקטורים והמיכון נעשו רוב עבודות השדה בעזרת פְּרָדוֹת וסוסים. הטיפול בבהמות העבודה היה ענף חשוב שדרש מסירות ומומחיות. נשר ז"ל (אבא של רותי קמחי) היה מומחה לסוסים ובזכות זאת שימש כקניין הראשי של בהמות העבודה.

חורף אחד כשנזקקו לבהמות עבודה נוספות קנה נשר פְּרָדָה יפיפייה מאחד המושבים בעמק המערבי והיא סודרה לעבודה בהובלת עגלות התלתן. ביום השני לעבודתה החלה הפרדה "לסחוב" רגל ונאלצו להשאירה באורווה. "מה קנית לנו?" התרעמו החברים על נשר והיו גם כאלה שלגלו על "המציאה" ותיכף כינו אותה בשם זה. נשר כמוכן נבוך וחש עוגמת נפש על הקנייה הלא-מוצלחת שהטילה צל על מומחיותו בבהמות עבודה.

לאחר שבוע הגיע הזמן לקלטר את חלקת תפוחי האדמה. עבודת הקלטור נעשתה בעזרת סוסות שידעו ללכת בין התלמים בלי לפגוע בשתילים, והיה מקובל שרק סוסות יכולות למלא את המטלה הזו של הליכה זהירה בין השורות. משה ד. שניהל את גן הירק ביקש מלויטה, ששימש סדרן עבודה - הן לחברים והן לבהמות - סוסה לקלטור אך לא נמצאה אף סוסה פנויה. ואז הציע לו לויטה לקחת לעבודה את הפרדה שהחלימה בינתיים באורווה. בתחילה סירבו הירקנים לקבל את הפרדה בטענה שזו לא תצליח לתפקידה ותדרוך על הצמחים אך בלית ברירה מחוסר סוסות אחרות, נאלצו להסתפק בה. והנה להפתעתם גילו שהפרדה נוהגת כסוסה בקיאה ורגילה והולכת מעדנות בין התלמים.

שמה של הפרדה יצא לתהילה ובהמשך רצו בה כל הענפים, אפילו רבו עליה, עובדי עצי הפרי מחד והירקנים מאידך. ונשר? הצבע חזר לפניו וכבודו כמומחה לסוסים ופרדות שוב לא עמד בספק או בסימן שאלה.

סיפר מנחם אריאב, רשמה: זיוה אופנהיימר

רות רענן איננה

5.12.2010 - 2.11.1918

אימא נולדה בשם שרלוטה, בת אחרי שני בנים, לנתן ולהרטה (ציפורה) באום, בעיר קטנה בשם פנקון בגרמניה בסוף מלח"ע ה-1. המשפחה היהודית היחידה בעיירה.

ב-1931 כשאימא הייתה בת שלוש-עשרה המשפחה עברה לעיר גדולה יותר ג'אואר Jauer, כדי לאפשר לילדים ללמוד בתיכון קרוב לבית. אימא הצליחה ללמוד עד גיל שש-עשרה ואז עזבה את ביי"ס בגלל מו"ק אנוטישמית שהתנכלה לה.

במשך כשנה עבדה אצל צורף, ובסוף 1936 כשהייתה בת שמונה-עשרה קיבלה אשרת עלייה לארץ במסגרת "הבונים" והצטרפה לארנו, אחיה הגדול, שעלה ארצה שנה קודם.

בתל-אביב למדה משק-בית במסגרת של ויצ"ו, ואחר-כך גם קורס למטפלות בתינוקות. סיימה בהצטיינות והתחילה מיד לעבוד.

אימא עבדה בחיפה אצל משפחה אנגלית, שם רכשה את האנגלית המצוינת שלה, שנשארה מעוררת קנאה גם שנים רבות אחר-כך.

בחיפה הכירה את אביו של מיכאל, בדצמבר 1941 מיכאל נולד.

במאי 1942 הצטרפה לקיבוץ "מחר" על-יד כפר-סבא. באחד מביקוריה בעין-חרוד פגשה את שמואל.

במרץ 1945 שמואל ורות מתחתנים. כחודש אחר-כך מגיעה אימא לעין-חרוד ובונה פה את ביתה.

דידי נולד בספטמבר 1945, יאיר פברואר 1949, וזהר יולי 1955.

במשך השנים עבדה בבתי ילדים שונים. עם העלייה למשק החדש ב-1957 החלה לנהל את מטבח הדיאטה.

במאי 1965 חשכו השמים כשדידי נהרג.

ב-1966 עברה לעבוד במחסן זוהר עם יצחק, ועבדה שם כשמונה-עשרה שנה.

מ-1984, עבדה במתפרה כעשרים שנה, גם אחרי שמלאו לה שמונים.

ביוני 1992 נפטר שמואל אחרי 47 שנות נישואין.

אימא הייתה תמיד פעילה ונמרצת - חוגים, טיולים, ספרים ומחשב.

היא אהבה מאד מוזיקה קלאסית והתמידה ללכת לקונצרטים גם כששמיעתה כבדה.

הכול עניין אותה ואת הטבע היא אהבה באופן מיוחד: יהא זה נוף, עץ או פרח.

אהבה מאד לקרוא - קראה ספרים בגרמנית, באנגלית ובעברית מה שהיה יוצא דופן מהיותה יקית.

כשהמחשבים הפכו כלי מקובל בכל בית אימא נתפשה לעניין, למרות שמונים שנותיה, ולמדה להשתמש במחשב כדי לשמור על קשר עם מכריה וחבריה ועם הנכדים גם כשנסעו לטייל מעבר לימים.

עד יומה האחרון לא הייתה מסוגלת להזכיר את דידי בלי לבכות, ובשנים האחרונות התגעגעה מאד לאבא ואמרה שהיא כבר "יותר מדי" שנים לבד.

יהי זכרך ברוך.

ברכה שכתבתי לאימא לפני שבע שנים, ליום הולדת 85

לאימא

איך מתיישבים וכותבים

לאנשים כל-כך קרובים?

הרי אנחנו מכירות

את כל השנים הארוכות.

הבטחתי לעשות מצגת עם תמונות,

ולא ידעתי איך להראות -

חיים מלאים

עלייה, עבודה, ילדים.

איך להעביר דרך המכונה

פעילות ועשייה כל-כך ארוכה?

אילו ניתנו לי אמצעים אחרים

הייתי מנסה עם כל הצבעים.

לטמפרמנט שלך אין להשוות

גם את הבחורות הצעירות.

סקרנותך אינה יודעת גבול

בכל עניין ובכל תחום,

תמיד תתענייני ולדעת תרצי

על חי, על דומם או על משהו צמחי.

המרץ שלך לא צריך הגבלה

רק במסגרת המשק, או רק עבודה

אז את הטיולים לא החמצת

ועוד בגרמניה טיילת וטיילת.

גם כשהלבין שערך ונוספו לך שנים

לא ויתרת ויצאת להרבה סיורים.

מהר הנגב ומכתש רמון

ועד לגליל ולהר החרמון,

לירושלים תל-אביב וחיפה

אבל גם לגלבוץ לראות פריחה יפה.

כבר לפני כמה שנים הודעת

שלחוו"ל יותר את לא נוסעת,

והנה הפלא ופלא - נסיעות יש מלוא הטנא!

אז אל תבטיחי לנו הבטחות

רק תשלחי גלויות יפות.

טיולים וטבע כבר אמרנו

אבל את המחשב עוד לא הזכרנו :

כשאני מדברת עם צעירים ממך בעשרים שנה

הם נבהלים מהמחשב כמו ממגפה.

ואת הסתערת ללא מורא על עולם המחשבים

אפילו שהיית כבר בת שמונים.

אז לא נגיד שהכול מושלם

אבל את באי-מייל עם כל העולם.

אחיינים באנגליה, מתנדבים, חברים

וכמובן- נכדים, שמקצווי תבל איתך

מתכתבים.

כך אני זוכרת אותך, אימא.

אז היי שלום, ולכי בשלווה

הן מזמן רצית להיות עם שנפשך אהבה,

מקווה שאכן תפגשי שם למעלה

את אבא ואת דידי,

ותהיה לך נחמה.

שלך אוהבת, זורי.

המחנות העולים

לאחרונה היו כמה אירועים. חלקם אירועים של הקיבוץ שלקחנו בהם חלק וחלקם אירועים של התנועה.

- ♦ עזרנו בחנוכיידה של הדה"ו ובסוף היום, בחנוכיידה עצמה שפטנו.
- ♦ בחנוכיידה של הזח"ט שפטנו. היה בהחלט צמוד!
- ♦ ביום שלישי בחופש חנוכה עשינו אירוע ל-י-י"א ובמהלכו הכנו סופגניות, הדלקנו חנוכייה, שרנו שירי חנוכה, עשינו תחרויות סביבונים וכיבוי נרות באקדח מים וגם דיברנו על מה זה להיות יהודי ומה המשמעות של חנוכה עבורנו.
- ♦ ביום חמישי עשינו אירוע חנוכה לדה"ו. באירוע שיחקנו "חפש את כד השמן" (המטמון) בקיבוץ. במהלך האירוע עשינו הרבה משימות חנוכה מהנות ומלמדות על החג. ביניהן מציאת עשרה שירי חנוכה, הדלקת מנורת שמן, קרב עם רומאים (ירייה בחץ וקשת על דמות של רומאי), דקירת הפיל של אנטיוכוס ועוד.
- ♦ טיול י-י"א בו טיילנו במערב מכתש רמון שלושה ימים. אמנם היה קר ומאתגר אך היה טיול מוצלח מאוד שהיווה הזדמנות להכיר עוד אנשים מהתנועה.

שתיה שנת אור לכולנו,

עלה נעלה,

ענבל וים

המרת קלטות וידאו לדיסק DVD

יובל סימון מוסר:

חברים המעוניינים להמיר קלטות וידאו לדיסק DVD

מוזמנים לפנות אליו.

עלות דיסק 10 ₪ לחבר.

חנוכייה לי יש ...

ואלו שמות החנוכיות ויוצריהן

העמק הוא חלום טעים.. - צוות מרכולית
תשעה עשורים - רון, ניצן וזהר שמאלי
המירוץ ל-90 מליון - צוות הנהלת חשבונות
טעים ובריא - צוות חד"א
יצירה מאירה - דונה רון
חרוזי ה-90 - אילת אמיר וזהר שמאלי
"מאוד בעין חרוד טוב" - אסתר רימון
עתיק ומבריק - בארי רוחס
הכותל המערבי - מרי עבודי
מנדלה - ילדי וצוות דה"ו
כפתור ואור - רוני קיי
עיצובים וקוים - אודיל כספי
אור-שלי - יוספה ועילי יחיאלי
גם אז וגם היום-בונים! - רון בן דור ושולה זוהר
חנוכייה מתוקה - כלבו זוהר
אבנים מספרות - מיכאל רענן
מאז ועד היום - צוות וילדי אב"ג
שלוש ארבע לעבודה! - מיכאל רענן
אחרי 90 שנה-חופשי חופשי - צוות משק חום
90 וטבע - צוות הנוי
הכל תלוי... - ישי צימרמן
חמשת הדורות - יאיר שחר וליאור אבן שושן
מחכים לגשם שיבוא - צוות גידולי שדה
זחל ה-90 - רועי, אורי ושלי פורת
זר פרחים ל-90 - אדר בן רפאל וזיוה שירי

"למרות המצב המתוח
והעתיד הלא בטוח,
מצאנו דרך להקל על המועקה:
ולהציג תערוכת חנוכיות לחנוכה!
החלטנו גם הפעם,
לערוך בטוב טעם
חנוכיות בתערוכה
שיוסיפו אור ושמחה!!
היצירות החלו להגיע
והתערוכה גדלה והפתיעה,
חנוכיות מרגשות, מקוריות ומיוחדות מאוד
מוקדשות לשנת ה-90 לעין חרוד!!!
הפעם לא פורסמו שמות,
נתנו רק שם ליצירות.
שופטי החרש דרגו יופי והשקעה
היה קשה ולפניכם התוצאה -
במקום השלישי והמכובד,
צוות המרכולית הנחמד,
והחנוכייה 'העמק הוא חלום טעים'
שהוכנה מאטריות, ומיני עדשים.
במקום השני - 'תשעה עשורים'
שהכינו בהשקעה והרבה פרטים
זוהר, רון, וניצן ממשפחת שמאלי, כמובן.
והחנוכייה של המקום הראשון,
זכתה 'המירוץ ל-90 מליון'
הוכנה ע"י צוות הנהלת חשבונות
והיא כל-כך אקטואלית, שבא לבכות...
תודה ענקית לכל היוצרים
שעמלו והשקיעו והיו נהדרים.

שושן מדינה

יומן תרבות - חנוכה 2010

חג חנוכה התאפיין השנה במספר ארועים רב, ערב היצירה, מסיבת החנוכה רבת המשתתפים, הקוסם שהלהיב, המשכן ועין חרוד שהזמינו לערבים משותפים, אכן חג שופע אור.

רק בבואנו להגיד תודה לכל משתתפי ומארגני האירועים למיניהם, ניתן להבין ממספרם (45) את הכמיהה לתרבות והרצון לתת שבאה לידי ביטוי בהפקות למיניהם לאורך אירועי החג. אני מאמין כי הרצון הזה קיים וניתן לרתום אותו ביתר שאת לשלל האירועים הרבים אשר מצפים לנו בשנת ה-90.

צוות התרבות מודה לכל המשתתפים בחג החנוכה.

למשפחת פניאל/יונתי/גולומב - הדלקת נרות .

- רותי ויהודה פניאל
- מיקי, יעל ואסף
- תומר וגיל גולומב
- לענווה נור, מרס שמאלי - הקראה
- לבני רון, ציפי לסקי ורפאל צפדיה - נגינה
- לילדי הזח"ט - נוף, מאור, ניצן, רפאל, יובל עמרי, גיא, אושר, כרמי, אסיף, מריק, כרמל, (מופע ותורנים) .
- לאודי ואוסנת מדריכי חברת הילדים על שיתוף פעולה ... מעולה.
- לטל פרג - כוריאוגרפיה
- לזוהר שמאלי, אילת אמיר, קרן פן, רומי סידל (דורון) - הסופגניות החביבות.
- לגדעון שמאלי, פנינה נוה ועמיר פיין, צ'אי ודלונה שגיא - חנה זלדה פנים רבות לה.
- לתום הגדול - הגברה.
- לכיתות א-ג' והמטפלות - קישוט חדר האוכל.
- לגליה פומיניך, ויזי שפירא, טל אלון, טלי בן חיים, נילי הלר, אסתר רימון, דורית רוחס, מרי עבודי, מרג'י פלג - הכנת לביבות טעימות ומכל הלב.
- לצוות המטבח על העזרה הרבה בהכנות לחג.
- לצוות התרבות - שושן, אוולין, סיון, עינת, דסי, אשר השקיעו מחשבה וזמן.
- לכל החברים אשר הכינו חנוכיות לתחרות המאוד יפה ומוצלחת השנה.

תודה

ששי מאור